

Vörös könyv

2011 július 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Budapest nem eladó!” – vágta bátran a főpolgármester szemébe Horváth Csaba. És milyen igaza van, bár a fővárosi MSZP-frakció vezetője mintha némi késésben lenne. Meglehetősen, erre már húsz-huszonegy éve rájött, csak elfelejtette mondani. Mit tegyünk? Ilyen. Talán kicsit lassan ér, hogy ne mondjam, retardált politikus.

Legalábbis eddigi megnyilvánulásából többnyire ez derül ki. Mert mi mást jelez például az, amikor az ingyenes tömegközlekedés vízióját vetítette a budapestiek délibábos horizontjára? Igen, ingyenes azoknak, akik saját metrószerelvényt visznek magukkal.

Hát igen. Ilyen ez az ország, ilyen ez a város, ilyen politikusaink vannak. Már az is kiváló közülük, aki, ha nem is használ, de legalább nem árt. Tulajdonképpen olyan a magyar politikusi réteg, mint a futballban a játévezetői kar. A bírók nélkül lenne szép a játék, a politikusok hiányában a közélet. És megkérdezte-e már valaki is Horváthtól, hogy tessék mondani, miért tartjuk mi önt el?

Na ugye, hogy nem. Pedig megkérdézhethetnénk: mire tetszik gondolni azzal, hogy a fővárosnak 245 milliárdos tartozása mellett 300 milliárdnyi részvénye és készpénze, valamint két-három milliárdnyi felhalmozott vagyona van. Hol van az a felhalmozott vagyon? Az Isztrián? Hunvald repülőgépében, Hagyó villájában? Ugyan. Örököltünk egy várost. Egy csodát. Aztán jött néhány ember, olyan Horváth-fazon, s vidám vásárt rendezett. Jóléti rendszerváltást hirdetett, majd – természetesen megideologizálva, a mi javunkra – eladott földet, gyárat, vad laktanyát. SALE feliratot pingált csatornahálózatra, vízre, repülőterre, száznál több futballpályára, Dunára-Tiszára és ki tudja még, mire. Eladták például a Fradi-stadiont, a gázvezeteket vagy éppen az Andrásy utat, hogy még Andrásy ösvény sem maradt a nyomában. Nem, nem kell tiltakozni, kerületezni, ez egyetlen város, Budapest. A jóléti rendszerváltás pedig hamar bejött, igaz, egyelőre csak részlegesen. Nekik.

Nekünk meg feltalálták a Szabadság városa szlogent, mi meg éltünk is vele. Illetve hát nem mindenki, csak azok, akik ezt úgy értelmezik, hogy ezentúl szabad a szélhámia. Lehet tanácsadói szerződést meg végkielégítést kapni, saját zsebre parkolópenzt szedni közös területen, hannoveri roncsvillamost venni, apróért helyiséget adni-venni-bérelni, időkereket barkácsolni, múzeumot átépíteni. És persze mindhez megfelelő ideológia is járt. A múzeum esetében például az, hogy kicsi a fogadótér, no meg nincs hely az oktatásra. Az ideológiához pedig azonnal tábor csatlakozott, vérmesebb, hangosabb és erőszakosabb, mint a Fradi Baráti Kör.

A múzeumbarkácsolásnál egyik sem horgadt fel, hogy hohó, álljunk meg. Legyen eszünk, emberek! Ezt a szakrális teret ?seinkt?i kaptuk, csak átszaladunk rajta hatvan-hetven éven át, ki mennyit, majd így is kell továbbadnunk. Mert hogy venné az ki magát, ha a hollók?i polgármester azt mondaná a mesetemplomra, hogy némileg toldozzuk meg, mert kicsi a fogadótér, nincs hely a hittanoktatásra, és az idegenforgalomból különben is fussa.

Na ugye? De Horváth úrék Budapestjén mindent el lehet adni, mert mindenre van vev?. Itt megadják az árát – a sokszorosát – a metróépítésnek, a hídkonstrukciónak, az útfelújításnak. S?t az útfelújításhoz még beépített kátyú is jár. Nem véletlenül mondta a napokban a Fehér könyv összegzéseként a f?polgármester, hogy a csaknem ezer folyamatban lev? ügyben úgy másfél milliárd forint jár a f?városnak, miközben tizenötmilliárdot kell fizetnie.

Na, itt állunk-élünk egy szétlopott városban, tele-tele megélhetési álpolitikussal. Már tényleg csak azt várhatjuk, hogy Horváth úrék megjelentetik a Vörös könyvet, s bebizonyítják benne, hogy Budapest fekvését is – Dunával és Gellért-heggyel – az SZDSZ–MSZP-koalíció húszéves, áldásos tevékenységének köszönheti.

Kiss László, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

